

Liliacul

Danab

De-atâta timp tăcerea mea te cheamă,
Şi-aştept să primesc de la tine veşti,
Chiar dacă nu suntem de-aceeaşi mamă,
Mi-ar fi plăcut să ştiu că frate-mi eşti.

Tăcerile s-au aşezat în vreme
şि sunt aşa de multe..nu-i nimic
Când liliacul iar o să mă cheme
N-am sa ascult ! Chemarea-ntr-un ibric,

am s-o aşez cu mâna tremurândă,
Şi am să-i beau licoarea..ce să fac?
Dar am s-o beau cu inima flămândă
ascunsă în tăceri de liliac...

Eu te-am privit mereu ca pe un frate,
Mă bucuram că văzându-ţi înflorirea
în versuri,de iubire inspirate,
Spre ele,luna îşi pleca privirea,

Se bucura şi ea,aşa ca mine,
De zâmbetele ce le adunai,
De versurile calde si senine
Crezându-te un liliac din rai.

Mi-ar fi plăcut să îmi mai laşi cuvinte,
Aşa cum pân-acum mi le-ai lăsat...
Nimic nu mai aştept ca şi-nainte...
Atâtă doar..pe tine,liliac,

Am să te las..aşa cum tu,odată
La rândul tău lăsat-ai pe-un "om bland"
N-am sa mai bat nicicand la a ta poartă
Şi am să aștern tăcerea-n al meu gând.

Nu stiu nici daca ea imi face bine...
Poate la altii..face bine,chiar..
Vioara mea cânta-va pentru sine,
Pentru tăceri ce mi le-ai dat in dar...

Nu voi lasa ca luna să mă-ndemne
să scriu despre "un mâine" şi-aşteptări...
Nu voi mai pune sufletu-n poeme,

POEZII ONLINE

Îl voi înhide-n tainice căceri.

Te las să înflorești în văi de soare,

Și să aduni în jur,zâmbete,mii...

Doar o vioară,ne-ncetată în zare

cu sufletul tacut,te va privi...

Din astă,eu acum nu fac o dramă...

Tu, bucură-te! Nu mai aștept vești !

Deși nu suntem din aceeași mamă:

Mi-ar fi plăcut să știu că frate-mi ești !